

(Ordfører)

Mogens Lykketoft (S):

Jeg synes, det er en stor og vigtig sag, vi debatterer i denne forespørgsel.

For mig personligt er der meget stærke følelser forbundet med samhørigheden mellem det grønlandske og det danske folk. Efter vores opfattelse skal rigsfællesskabet ikke være en udgift; det er en stor rigdom, der er oparbejdet gennem det historiske samvær, vi nu engang har haft, med tætte familiebånd og tætte menneskelige relationer, og jeg tror, at uanset hvordan selvstyre og eventuelt engang fuld selvstændighed for Grønland vil udvikle sig, vil de nære familieforhold, de tætte menneskelige relationer, det mentale sammenhold og den gensidige opfattelse af, at det er en rigdom at have det fællesskab, bestå.

Jeg synes, der er blevet gjort et utrolig godt stykke arbejde i Selvstyrekommissionen. Der skal lyde ros til formanden, Jonathan Motzfeldt, og næstformanden, Mejdahl, men også til hr. Frank Jensen, som i meget høj grad har ledet forhandlingerne – også om den økonomiske løsning på råstofområdet, som er en vigtig del af Selvstyrekommissionens resultat.

Overskriften på det her bør være: Vi har ingen ret til og vi har intet ønske om hernede i Danmark at herske over Grønland.

Gennem de næsten 30 år, der er forløbet, har det været spændende og udfordrende i samarbejde med hjemmestyret at bidrage til, at Grønland kunne komme ind i en moderne udvikling. Vi kender alle vanskelighederne. Statsministeren har selvfølgelig ret i, at der er meget, der skal gøres endnu for, at den grønlandske økonomi bliver selvbåren. Men jeg synes, vi skal være stolte af, at vi inden for rigsfællesskabet kan håndtere en udvikling på den måde, som Selvstyrekommissionens redegørelse er et udtryk for. Det er vigtigt for Grønland, men også vigtigt for at understrege, at vi ikke har ønsket om at herske over Grønland, at suverænitetsretten nu indskrives i selvstyreloven.

Lovmekanikken er jo klar, når selvstyreloven om et års tid er vedtaget. Grønland kan hjemtage alt undtagen grundloven, udenrigspolitikken, forsvarspolitikken, statsborgerskabet og valuta- og pengepolitikken. Bloktilskuddet er der, indtil råstofindtægter hen ad vejen måtte gøre det overflødigt.

Jeg synes, der er lagt op til et rigtig godt, stærkt fortsat samarbejde mellem Grønland og

Kl. 09:19

Danmark, og jeg synes, det vigtigste, vi kan bidrage med i den videre debat, er at undgå den smålighed, der kommer til udtryk, når nogle indimellem betragter Grønland som en udgift for Danmark, som vi på en eller anden måde skal have betalt tilbage.

Jeg håber, at debatten her entydigt kan afspejle det andet, det positive, det værdifulde syn på det fællesskab, vi efter min opfattelse forhåbentlig i mange år endnu kan have inden for et moderniseret rigsfællesskab.

Kl. 09:23

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 09:23

Søren Espersen (DF):

Socialdemokratiets ordfører siger, at Danmark ingen ret har til at herske over Grønland. Det kan jeg sådan set give ordføreren ret i. Det er noget, vi bestemmer her i Danmark. Det er bare et underligt udtryk at bruge. Det er, som om det her er et enten-eller: enten siger vi ja til Selvstyrekommissionens beretning, eller også påberåber vi os ret til at herske over Grønland.

Hr. Mogens Lykketoft siger, at vi ikke skal være smålige. Er hr. Mogens Lykketoft klar over, hvor store værdier der formodes at være i den grønlandske undergrund? Er hr. Mogens Lykketoft klar over, at vi måske taler om værdier til 10.000-12.000 mia. kr.? Så er det jo flot at stå her og med en håndbevægelse sige, at der ingen grund er til at være smålig. Hvad mener hr. Mogens Lykketoft egentlig med det?

Kl. 09:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:24

Mogens Lykketoft (S):

Nøjagtig, hvad jeg sagde. Hvis man anerkender, at Grønland har ret til suverænitet, er det selvfølgelig også i sidste ende Grønlands værdier, der er i den grønlandske undergrund, og hverken hr. Søren Espersen eller jeg ved, hvor store de er. Det er der vilde gætterier om. Det, der er helt sikkert, er, at udvindingen af de råstoffer vil være forbundet med betydelig større udgifter end udvindingen af tilsvarende råstoffer andre steder i verden.

I virkeligheden handler det her for mig om noget helt andet. Det handler om, at når man nogen gange rejser rundt i verden og f.eks. besøger meget velinformerede folk i Kina og diskuterer deres forhold til Taiwan, så spørger de nogle